

אפרת מישורי הדם נתן את הפקודות

אהה!

"אהה!" תאמר ההיא
ותלך להפוך את השניצל.

"אהה!" יאמר ההוא
ויפנה לעשות התעמלות.

"אהה!" אומר אני
ואצא לי לשוב בגן.

ומה שמתרחב לממדי דלת
יתכוץ לממדי צפרן
ומה שיתכוץ לממדי צפרן
ישרט על לחי ביד קטנה
וישאיר סימן:

טפשה!

על מדף גבוה

(שיר למטפלת לפני הדלת)

על מדף גבה – את
ושתי בנותיך
(יש לך ילדים, אין לך שתי בנות).

על מדף גבה – את
והתינקת שלך
(יש לך בת, אין לך תינקת).

על מדף גבה – את
ובעלך הרופא
(יש לך בעל, אין לך בעל רופא).

על מדף גבה – את
בעלך ותינקת חולה
(יש לך בעל ושני ילדים אין לך תינקת חולה).

על מדף גבה – את
ואני בזרועותיך
(יש לך כאב ראש, אין לך כח).

שיר ערש מאוחר

תינוק מתחת למוביל.
זה לא שָׁלֵב,
זה תינוק מתחת למוביל.

תינוק מתחת למוביל.
זה לא תינוק,
זה נמרוד מתחת למוביל.

נמרוד מתחת למוביל.
זה לא מתחת,
זה נמרוד מתחת למוביל.

נמרוד מתחת למוביל.
זה לא מוביל,
זה נמרודי.

אלי, אלי

הדם נתן את הפקדוֹת.
השרירים צִיתוּ.

יום אֶחָד
עוד תשוב למים ההם:

האצבע תתחב שוב
פְּנִימָה,

הלשון תשתרבב הצדָה
למנוחה לא נכונה

עגול הפה ישמט
ויפל:

אלי, אלי
פְּסָה